

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

11. BŘEZNA 2012

8/XVII

Vítězná esej
novinářské soutěže

3

Jak se obléknout
aneb co nám neuniklo

4

Tváře Evropy:
Evropský parlament

7

Být společensky odpovědnou firmou se vyplácí

Smysl pro odpovědnost by měl být vlastní každému spořádanému člověku. Jak nás ale v rozhovoru přesvědčil Radek Špicar, o podnicích to platí dvojnásob. Co je vlastně společenská odpovědnost podniků a proč je dobré se jí držet?

Není zas tak těžké zjistit, že se dlouhodobě zabýváte právě společenskou odpovědností podniků. Co konkrétního se pod těmito slovy skrývá?

Z mého úhlu pohledu se do společenské odpovědnosti podniků řadí široká škála věcí a firmy by se o ni měly zabývat již z toho důvodu, že to pomůže nejenom jim samotným, ale i městům a regionům, ve kterých podnikají. Stejně tak je důležitá pro společnost jako celek. Mnoho firem používá tento název spíše kvůli PR a marketingu, protože zní jako hezký slogan. Dle mého názoru by to ale měla být důležitá součást samotného fungování každé firmy, protože ta by měla stále přemýšlet o tom, zda je její

podnikání dlouhodobě udržitelné a zda z něj profituje i širší okolí.

Z etického hlediska vypadá společenská odpovědnost podniků velmi dobře. Vyplatí se ale i ekonomicky?

Když firma dodržuje CSR (*pozn. red.: z angl. Corporate Social Responsibility, tj. společenská odpovědnost podniků*) po všech stránkách, může se jí to velmi dobře vyplatit i ekonomicky. Standardní přístup k CSR je třípilířový, a proto by se každý podnik měl soustředit na všechny tyto tři oblasti: ekonomickou, sociální a environmentální. Například české firmy si často z oněch tří pilířů „vzobají“ pouze to, co je pro ně v danou chvíli zajímavé. Z mé zku-

šenosti ze Škoda Auto mohu říci, že je velmi dobře, že se u nás daří naplňovat všechny tři pilíře. Snažíme se dodržovat stanovená mezinárodní pravidla a cítit příklad dobré praxe, protože ať chceme či ne, často pro menší subjekty fungujeme jako vzor a kdybychom naplňovali

pravidla CSR pouze polovičatě, tak bychom coby velká firma celou společnost negativně ovlivňovali.

Co všechno může spadat do plnění jmenovaných pilířů CSR?

» pokračování na str. 6

Konec keynesianismu v Čechách

V souvislosti s krizí, která vypukla ve finančním sektoru a postupně přešla v krizi hospodářskou, se vyrojila řada ekonomů s návrhy řešení současných problémů. Ty povětšinou vycházejí z klasických učebnic politické ekonomie a nejdnou oprašují poučku Johna M. Keynesa o nutnosti státní podpory ekonomiky a zaměstnanosti v časech krize.

Vcelé diskuzi o rozhýbání ekonomiky státní podporou se nezapomíná ani na Keynesovu poučku, že stát tak má činit jen v době poklesu a z rezerv, které nashromáždil za časů prosperity. Když už podobnou stimulaci financuje na dluh, pak, říkají keynesiánští teoretici, má využít příští prosperitu k tomu, aby nový dluh splatil, a ještě nahromadil rezervy pro příští těžké časy. Už méně se vzpomíná, že cestu stimulace ekonomiky ze státní kasy si nemůže dovolit každý.

Pokud se tato informace objeví, pak v souvislosti s logickým upozorněním, že země s veřejným dluhem vyšším než 90 % nemají nad svým zadlužením takovou kontrolu, aby si mohly dovolit náhlé masivní zvýšení prostřednictvím státních investic, natož nést náklady jeho selhání. Proč by ale k fiskální stimulaci nemohla přistoupit Česká republika » pokračování na str. 5

„Špatně jsem použil špatný pojem.“

Burkina Faso, UNEP

„Na půdě WTO nás nezajímá, za kolik čínský otrok vyrobí párátka. To je přece věc HRC.“

Kanada, WTO

„Prosím své méně rozvinuté kolegy, aby se vyjádřili.“

Francie, ECOSOC

editorial

Šárka Ošťádalová

koordinátorka pro komunikaci s delegáty

Vážené delegátky, vážení delegáti,

už jste někdy zkusili nahlédnout do některé z četných pamětí slavných osobností mezinárodní politiky? Či snad jen na chvíli otevřeli jednu z mnoha příruček pro začínající diplomaty? Věřím, že mnozí z vás ano. A jistě by vám netrvalo dlouho sestavit si v hlavě představu ideálního vyslance, dokonalého zástupce svého státu. Jak by měl takový člověk asi vypadat? Již od prvního přípravného setkání slýcháte, že diplomat by měl být především mistrem komunikace – osobou přesvědčivou a výřečnou, brilantním vyjednavcem a zároveň i trpělivým posluchačem. Dnes bych vám ale ráda připomněla ještě jednu důležitou charakteristiku, bez které by kardinál Richelieu ve stínech jen zůstal, než aby zpoza nich vládl, a bez níž by se Henry Kissinger v labyrintu mezinárodní politiky nejspíše ztratil.

Diplomat musí totiž být především člověkem vzdělaným. Kdo nezná, nechápe a kdo nechápe, ten tápe. Vzdělanost se ovšem neodvíjí pouze od toho,

co se naučíme ze školních tabulí nebo z toho, co vyčteme z encyklopedií. Závisejí také na tom, kolik toho víme o světě kolem nás. Lidově řečeno – zda tušíme, která právě bije. Říká se, že tím nejlepším učitelem je život sám a nejlepším studentem ten, který vnímá, pozoruje a zajímá se. Sledujte, co se děje ve vašem okolí, ať už blízkém nebo vzdáleném. A nebojte se o věcech, které vás zaujmou, mluvit, diskutovat a přemýšlet. Schopný řečník nejenže umí mluvit, ale především má o čem mluvit.

Abyste se stali dobrými diplomaty, nemusíte nutně začínat den tím, že zaobříte nos do ročenky Mezinárodní politiky z roku 1952. Někdy stačí jen otevřít noviny a také se nad jejich obsahem trochu zamyslet.

Přeji úspěšné jednání!

Šárka Ošťádalová

Úhel pohledu

1. Co si myslíte o výzvách Ruska k přijetí ruštiny jako oficiálního jazyka Evropské unie?

2. Který bod agendy vašeho orgánu či Modelu vám přijde nejpřírodnější?

Judita Zelbová

Model OSN

1. Rusko na takové jednání nemá právo. Jeho cílem je jen připomenout EU, že není tak izolované, jak se může zdát. Dokážu si představit, že by takové prosby vycházely přímo od ruské menšiny v Evropě, v tom případě by pak unie měla nabídnout dialog. Vládní výzvy však nejsou tím, v důsledku čehož by mělo být v EU dosahováno respektování práv jazykové menšiny.

2. Já osobně považuji za nejdůležitější problematiku nadměrného rybolovu. Tento problém se totiž ve velké míře dotýká mnoha států, velmi brzy navíc začne vedle lokálních rybářů ohrožovat i velké koncerny a nakonec i spotřebitele, protože nám ryby jednoduše dojdou. Navíc se nemohu zbavit dojmu, že si tento problém zaslouží podstatně více pozornosti, než se mu dostává.

Marie Plasová

Model OSN

1. Rusko nemá právo diktovat si takové podmínky. Hovořit o ruštině jako o možném dalším ujednání jazyku je zcela nepřipustné alespoň do té doby, než se Rusko začne ucházet o členství EU. Důležité je, aby unie těmto požadavkům neustupovala, jinak se sama postaví do role slabšího hráče, a pouze tím podpoří přílišnou izolovanost Ruska od Evropy.

2. Problematika sexuální výchovy, protože se netýká jen základní osvěty na školách. Například pro africké státy je

důležitá jakákoliv kampaň o základní hygieně, sexuálně přenosných nemocích, péče o dítě a plánovaném rodičovství. O tomto problému by se mělo stále diskutovat, mít ho stále na paměti.

Sergey Demyanenko

Model NATO

1. Je nesporné, že přijetí ruštiny mezi oficiální jazyky unie by prokázalo přátelské záměry ve vztazích s Ruskem, stejně jako by zmenšilo politické napětí. Stane-li se ruština oficiálním jazykem, prokáže EU nejen svou úctu, ale i to, že je otevřená novým nápadům. Může ovšem dojít ke zneužití dobré vůle ze strany ruských politiků.

2. Stejně jako Chorvatsko, které zastupuji, si myslím, že omezení jaderných zbraní je jedním z nejdůležitějších bodů agendy. Realizace dohledu nad členy IAEA, přijetí nových mezinárodních smluv a boj proti světovému terorismu s cílem omezení hrozby použití tzv. špinavých bomb jsou podle mého názoru nejaktuálnějšími tématy letošního Summitu.

Štěpán Soukeník

Model EU

1. Mezi současnými oficiálními jazyky EU není žádný, který by nebyl přímo spjat s některou z jejich členských zemí. Problém je v tom, že tyto výzvy těsně předcházejí prezidentským volbám v Rusku. Vladimír Putin a jeho strana Jednotné Rusko nijak zvlášť nezastírají velmocenskou rétoriku a snahu obnovit svůj vliv v Evropě. Proto to můžeme chápat i jako nástroje předvolební kampaně.

2. Nejvíce mě zaujal návrh na novou směrnici o energetické účinnosti. Důvodů je více, především její tematická šíře. Zahrnuje totiž oblasti energetiky a rozpočtové politiky, ale také mezinárodní bezpečnosti, ochrany životního prostředí či udržitelného rozvoje. Právě tato nutnost uvažování v různých kontextech mi přijde zajímavá a přínosná.

ČTĚTE

Doporučujeme

Jsou opravdu všechny labutě bílé?

Více na straně 4

ČTĚTE

Významná výročí NATO

Na co nezapomínat?

Více na straně 5

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; **šéfredaktorka:** Iveta Moravcová, tel.: 732 326 116; e-mail: chronicle@amo.cz; **redakce:** Tomáš Jungwirth, Laura Havlová, Matouš Hruška, Kristián Léko, Lucie Ottingerová, Michal Pečeňa, Thu Thuy Truong; **fotografie:** Martin Kalfař, Klára Procházková, Matúš Škorík, Michal Janata, Karel Havlík; **technická spolupráce:** Trieu Phi Long. Presentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Pojetí trestu v jednadvacátém století

hark.com

Nejlepší esej II. ročníku novinářské soutěže s Metropolitní univerzitou Praha napsala

Anežka Majdánková, delegátka Jižní Koreje

„Žádný moudrý člověk netrestá proto, že se stala chyba, nýbrž aby se neopakovala.“ Seneca svou myšlenku vyslovil již před mnoha staletími, a přece neztratila na své naléhavosti, neboť dodnes nebylo ono základní dilema vyřešeno. Trestáme pro odplatu nebo kvůli zájmům a ochraně společnosti?

Pokud bychom poprosili své okolí o definici trestu, dostalo by se nám bezpochyby různých odpovědí. Každý vidí pod tímto pojmem něco jiného, na základě svých zkušeností, idejí či životního přístupu. Rozdílnost názorů je pochopitelná, protože trest je ze své podstaty subjektivní, následuje osobnímu selhání jednotlivce a případ od případu se liší podle okolností. Otázkou je, zda musí být subjektivita vždy automaticky v rozporu se spravedlností. V průběhu dějin se chápání trestu stále měnilo. Dědictví jedné diktatury napomáhalo druhé, náboženské předsudky se transformovaly ve společenské a rasové a o nezaujatosťi nemohlo být ani zmínky. Pokud bychom tedy nyní věřili v nestrannost soudců, mělo by teoreticky být podrobné prozkoumání každého prohřešku pozitivním krokem vpřed.

JEDEN ZA VŠECHNY...?

Do jaké míry však nese na selhání jednotlivce vinu sama společnost? Coby její členové máme k ostatním oboustrannou zodpovědnost, ovlivňujeme se a stanovujeme si pravidla. Zavázali jsme se morálními zásadami ke vzájemné ochraně, ale je jen na nás, jak se k nim postavíme. Momentálně převládající rétorika tuto souznělost vyzdvihuje a hlásá snahu předcházet kriminalitě a jevům s ní

spojeným. Se současným důrazem na prevenci by tedy mělo dojít k minimalizaci veškerých rizik a postupnému vymizení patologických jevů. K zamyšlení však je, zda jsou represe s tím spojené tou správnou cestou, a jestli se už příliš neblížíme k hranici, kterou jsme se zavázali nepřekročit. Západní civilizace se pyšní svou nedotknutelností svobody, kterou staví nad vše ostatní, a trestán je tak každý čin, který tuto výsadu jiného člověka naruší. Nakolik je tomu i v případě plošného represivního postupu je ale sporné. Spravedlivost a adekvátnost trestu jsou jedním z nejvíce diskutovaných bodů problematiky. Příliš mírný trest vyvolává dojem nepostihnutelnosti, příliš tvrdý naopak dojem křivdy, která může časem vzrůstat a mít mnohem horší následky. A právě vhodná výše a způsob potrestání úzce souvisí s jeho skutečným záměrem.

MYŠLENKA V PRAXI

Pokud je moderní trest zacílen primárně na zamezení neetického a zločinného chování, měl by plnit funkci především výchovnou. Nakolik je však navazování kontaktů během výkonu trestu a prohlubování pokřiveného chápání morálky a společenských pravidel artefaktem minulosti, a nakolik hořkou a paradoxní realitou, je těžko zjistitelné, stejně jako počet účinně napravených trestanců.

Vytvoření si názoru na efektivnost současného vězeňství závisí na úvaze každého z nás. Motivujeme ke slušnosti nebo nepoctivým nabízíme komfort, který si většina občanů nemůže běžně dovolit? Vidina života bez práce je lákavá, obzvláště v době, kdy práci nemají ani ti, kteří by o ni stáli, avšak zvolit cestu a uspořádat si životní priority musí každý člověk sám.

OKO ZA OKO?

Za současné sociální a ekonomické situace se do popředí dostávají názory, které zpochybňují účinnost soudobého systému. Způsobu pojetí trestu je mnoho, a je možná až překvapivé, jak velká část společností poslední dobou zmiňuje známý princip Chammurapiho zákoníku. Je-li něco trestuhodné a tabu, je etické se toho dopustit ve jménu spravedlnosti? Jedná se o výmluvný důkaz úrovně naší kultury nebo je to slučitelné se svědomím? Trest by se měl od pomsty lišit omezeností svého rozsahu, přesto je rozsudek smrti stále součástí legislativy mnoha států. Jak ale usmrcení člověka, byť zločince, koresponduje s proklamovanou snahou o nápravu? Měli bychom si nejdříve uvědomit, co od trestu očekáváme. Každé rozhodnutí se stává precedencem a součástí pravidel, která řídí chod celé společnosti, a jejichž definice je potřebná pro fungování světa a mezilidských vztahů. Právo trestat není jen výsadou, ale i zodpovědností a příležitostí, jejíž řešení prozradí náš morální charakter. Rozhodnutí je na každém z nás. Trestáme proto, že se stala chyba, nebo proto, aby se neopakovala?

Anežka Majdánková

PERLIČKY

„Ukousli jsme si kus chleba, ale nesnědli jsme ho celý. Proto navrhuji pokračovat ve stávajícím bodu agendy.“

Katar, UNEP

„Napravá většina států, kromě takových jako jsou UNCTAD a IMF...“

Izrael, WTO

„Chtěla bych zmínit plán výstavby uhelné elektrárny... Nevím jak se to čte.“

Zimbabwe, UNEP

„Ale tak můžu se vyjádřit k tomu, co tady tak padlo, to je moje stanovisko, ehm, vyjádřit se k tomu... Chci v podstatě... Takže abych asi pokračoval...“

Evropská unie, WTO

„My nechceme sesazovat vládu Spojených států, ale možná bychom zrušili vládu Slovenska.“

Maďarsko, HRC

„Projednávání těchto bodů ve WTO je velmi důležité z toho důvodu, že jednání v OSN, jak je známo, jsou kostrbatá, dlouho trvají a většinou nic neřeší, stejně jako u nás.“

Turecko, WTO

DOPORUČUJEME

Nassim Taleb: jsou opravdu všechny labutě bílé?

c24.cz

Tato rubrika vám již několikrát představila zajímavé výstavy, galerie či internetové stránky, kniha zde zatím ale chyběla. Jelikož se ovšem říká, že „nemilovat knihy znamená nemilovat moudrost“, tak vám dnes pro jistotu jednu doporučíme. A nejde o knihu ledajakou, nýbrž o světový bestseller Nassima Nicholase Taleba, amerického esejeisty libanonského původu.

Taleb je člověk, který nejenže rozumí ekonomii, ale umí si i pohrát se slovy. Spojuje tak to, co se poslední dobou ukazuje jako velmi cenné, tedy schopnost předat odbornou, téměř až akademickou myšlenku tak, že se smějeme a zároveň rozčilujeme nad tím, jak je možné, že to nikoho nenapadlo dříve. Autor má přitom čtenáře pořád v hrsti. Kdo četl knihu Tomáše Sedláčka *Ekonomie dobra a zla*, si určitě povšimne, že Taleb umí stejně braturně jako Sedláček zjednodušit složité teorie, klást důraz na opomíjené faktory a vzdělávat čtenáře. To vše dělá tak, aby se čtenář dokázal v textu bezpečně orientovat. Taleb navíc své myšlenky umí vyjádřit pomocí metafor, které „něco

řeknou“ opravdu každému. A o jedné velké metafoře je i jeho kniha *Černá labuť*.

JAK MOC SE MÝLÍME

Pokud chcete hovořit o knihách, tak se očekává, že nejprve alespoň stručně nastíníte, o čem kniha je. U této publikace to ale není tak snadné. Hovoří se v ní totiž o ekonomii, válce, předpovědích, finanční krizi, a dokonce dojde i na autorovu biografii. Pokud bychom ale měli určit spojující myšlenku Talebova díla, pak je to představa, že lidský mozek má sklony k vymýšlení velmi nesprávných předpovědí, a navíc před sebou tuto chybu dovedně zakrývá. Taleb tvrdí, že nejen my, obyčejní smrtelníci, se

pletete ve věcech, o nichž nemáme hlubší vědomosti, ale že správně předpovídat neumí téměř nikdo. Dokonce ani ten nejlepší burzovní makléř, vydavatel knih či majitel kasina, který by disponoval nejlepšími matematickými modely a číselnými daty mapujícími posledních padesát let, nebude schopen dobře předpovědět vývoj na poli, kde je přitom sám odborníkem. To by nás již mělo poněkud znepokojit, zvláště pokud si uvědomíme, že Taleb svou *Černou labuť* vydal již v roce 2008, tedy těsně před začátkem ekonomické krize. Užívá paralelu mezi soudobými „experty“ (například na finanční trhy) a námořníky, kteří v 15. století odplouvají do neznáma s cílem objevovat nové kolonie. Takový námořník odjžděl ze středověké Evropy přesvědčen, že všechny labutě jsou bílé. V okamžiku, kdy potkal první černou labuť, se ovšem situace dramaticky změnila. Událost, na níž narazil, byla zcela nepředvídatelná.

DVĚ TALEBOVY TVÁŘE

Nemá smysl se zde rozepisovat o všech argumentech, skrze které Taleb ukazuje,

jak moc se můžeme mýlit. Zajímavější je upozornit na další věc, a to na důležitost obezřetnosti při čtení. Talebova kniha je totiž v mnoha ohledech skvělá, což však v mnohých kritických vzbuzuje nedůvěru. A co je k tomu vede? Kniha totiž rozhodně není psána vědecky a k „suché“ akademické práci má daleko. Právě naopak – je nesmírně čtivá. To by samozřejmě nedůvěru samo o sobě nevzbuzovalo, nesmíme ale zapomenout, že její ambice nejsou zanedbatelné. Taleb má potřebu vysvětlit jev, který je společensky velmi aktuální a skutečně závažný.

Černá labuť odhaluje, že lidská mysl snadno podléhá mnoha nástrahám, jakmile se vydá na pole předpovědí. Samotná kniha je však vystavěna tak, že připomíná jednu z těchto nástrah. V první části je plná pevných argumentů, které každého zarazí a donutí zamyslet se nad tím, že autor nejspíš na něco kápl. Ke konci přejde kniha od popisu i k hodnocení a doporučení, co s tím.

Taleb vlastně napsal dvě knihy v jedné, přičemž první z nich je přínosné dílo, které obohacuje velmi aktuální diskuzi o tom, jak funguje lidské uvažování ve vztahu k orientaci v sociálním světě. Rozkrývá slabosti lidské mysli skutečně pečlivě a filozoficky se zamýšlí nad důsledky tohoto chování. Druhý obraz Talebovy knihy je už ale výrazně slabší. Taleb zcela selhával jako rádce, který má ukázat, jak ven ze současné společenské krize.

Černou labuť lze tedy doporučit hned ze dvou důvodů. Zaprvé lépe pochopíte, jak snadné je se mýlit a jak vás vlastní hlava umí mást, na straně druhé si to hned procvičíte, když zjistíte, nakolik má Taleb svého čtenáře po celou dobu v hrsti.

Matouš Hruška

CO NÁM NEUNIKLO aneb nevhodná saka, zapomenuté boty nebo svetry s norským vzorem...

Významná výročí Severoatlantické aliance

Datum	Místo	Událost	Datum	Místo	Událost
4. dubna 1949	Spojené státy americké	Podpisem Washingtonské smlouvy, navazující na Bruselský pakt z roku 1948, byla založena Severoatlantická aliance. Dokument signovaly dvanáct států – deset evropských zemí spolu s Kanadou a USA.	16. prosince 2002	NATO + Evropská unie	Na podzim roku 2002 se díky dohodě „Berlín plus“ prohloubila spolupráce mezi NATO a EU. Tato smlouva mimo jiné umožňuje Evropské unii využívat v případě potřeby prostředky NATO.
6. května 1955	Spolková republika Německo	Do NATO vstoupila Spolková republika Německo, a stala se tak patnáctým členským státem. Vstup do Aliance Německu pomohl k rychlejší poválečné rehabilitaci a zařazení do západní Evropy.	11. srpna 2003	Afghánistán	NATO započalo svou první misi mimo Evropu, když v Afghánistánu převzalo kontrolu nad Mezinárodními bezpečnostními podpůrnými silami (ISAF).
12. března 1999	Česká republika	Česká republika se spolu s Maďarskem a Polskem stala členským státem NATO. Slovensko bylo přijato až v roce 2004.	1. dubna 2009	Albánie, Chorvatsko	Tyto dva evropské státy jsou zatím posledními přijatými zeměmi do Severoatlantické aliance; roku 2009 se členem měla stát i Makedonie, ale Řecko tento návrh vetovalo.
11. září 2001	Spojené státy americké	Po útocích na věže Světového obchodního centra v New Yorku byl poprvé uplatněn Článek 5 Washingtonské smlouvy: útok na jeden členský stát NATO byl považován za útok na všechny.	17. března 2011	Libye	Rezoluce OSN č. 1973 umožnila vojenský zásah v Libyi za účelem ochrany civilních obyvatel. Do akce se zapojilo i NATO. Jeho intervence byla ukončena 31. října 2011.

Konec keynesianismu v Čechách

EKONOMIKA

povimeruceni.cz

» pokračování ze str. 1

se svým 40% veřejným zadlužením? Těch důvodů je ve skutečnosti víc než dost. Následující text se zaměří na pět z nich, v pořadí od spíše marginálních k zásadním.

ZAPRVÉ: MENTALITA

Jakkoliv to tak nemusí vypadat, ve skutečnosti jsou Češi ve finančních otázkách spíše konzervativní, což se projevuje nejen tím, že neholdují bankovním produktům, ale i důrazem na úspory. V tom spočívá první problém, neboť české vnímání financí se projevuje třeba chápáním veřejného dluhu jako dluhu domácího (což v něčem

pravda je, v něčem ne) či přesvědčením, že dluhy se musí vždy platit. Podpora ekonomiky formou pumpování peněz do oběhu by vedla spíše k zvýšení úspor, což je sice jevem chvályhodným, ale je-li cílem podpořit utrácení, pak také kontraproduktivním.

ZADRUHÉ: POLITIKA

V českém politickém i mediálním prostředí se hospodářská politika omezuje na deficit státního rozpočtu, což vede k omezenému chápání hospodářské politiky, ignoraci řady otázek a neexistenci jasné linie v ekonomických otázkách. Je-li hlavním hospodářským

problémem deficit, základem politiky je snaha o jeho redukci (což se ovšem nedaří). Navíc, rozpočtové pobídky, stejně jako škrtů, musí být promyšlené a postupné, jinak ekonomiku uvrhnou do sebepodporujícího poklesu. Opozíet nelze ani soukromé zadlužení – příklad Irska a dalších ukazuje, jak lehce se při nevhodné hospodářské politice stává ze soukromého dluhu státní, a k čemu to vede.

ZATŘETÍ: SOUČASNOST

Za stávající situace není prakticky únosné pokusit se o nějakou silnou stimulaci poptávky, neboť takový krok by přinesl pouze zhoršení důvěry. V dnešních turbulentních časech jsou přínosy navíc sporné. Většina zemí EU fiskální stimulaci ovšem praktikovat nemůže a osamocený stimulační program by vyvolal na trzích (a u ratingových agentur) paniku.

ZAČTVRTÉ: EFEKTIVITA

Závažný argument proti výše nastíněné doktríně souvisí s faktem, že malý prostor pro fiskální stimuly je v ČR znehodnocen malou důvěrou ve vládní politiku, korupcí a neefektivní státní správou, což může vést ke zbytečným projektům s možným korupčním pozadím. Kombinace těchto faktorů vytváří všeobecně přijímanou

(byť ne nutně pravdivou) úvahu: neutracená veřejná koruna = neukradená veřejná koruna.

ZAPÁTÉ: ZAHRANIČÍ

Cílená fiskální podpora vede k zvýšení dovozu, tedy tvorbě zahraničních, ne domácích pracovních míst, což způsobuje další řetěz problémů, zhoršením obchodní bilance počínaje, měnovými problémy konče. Sama skutečnost, že „naše“ stimulační vlastně podporuje „ty druhé“, taky není politicky zrovna populární. Stačí si vzpomenout, jaký se po fiskální stimulaci v USA vynořil problém s „nefér“ čínským dovozem a zápornou americkou obchodní bilancí. Pravděpodobnost selhání stimulace je navíc mnohonásobně větší v malých či otevřených ekonomikách. V ČR, která je obojím, se faktory umocňují.

SNADNÉ ŘEŠENÍ?

Je zřejmé, že fiskální stimulace není v našich podmínkách vhodnou cestou k oživení poptávky a obecně nastartování ekonomiky. To však neznamená, že by vláda měla rezignovat na inteligentní hospodářskou protikrizovou politiku. Ta je vždy třeba. V našich podmínkách ale raději bez návrhů Johna M. Keynese.

Tomáš Konečný

ROZHOVOR

Být společensky odpovědnou firmou se vyplácí

» pokračování ze str. 1

Je třeba si pevně stanovit cíle všech tří pilířů, ale především je poté naplňovat pomocí konkrétních projektů. V rámci ekonomického pilíře je to třeba transparentnost, boj proti korupci či správné řízení a správa společnosti. Ve Škoda Auto je konkrétním projektem např. přijetí Kodexu správy a řízení společnosti doporučeného OECD, který obsahuje desítky doporučení, kterým je třeba řízení firmy přizpůsobit. Jedná se kupříkladu o správné nastavení vztahů mezi dozorčí radou a představenstvem či rotaci auditorů, která zamezuje jejich dlouhodobému působení na jednom místě a případnému krytí špatných postupů.

Jak je na tom pilíř sociální?

Ten je opravdu objemný a v jeho rámci je možné vymyslet snad stovky projektů. Lze se zaměřovat např. na zaměstnance, protože každá firma je tak dobrá, jak má dobré zaměstnance. A být dobrým zaměstnavatelem je obrovská konkurenční výhoda, protože si můžete vybírat kvalitní uchazeče. Proto se vyplatí investovat do lidí samotných. Příkladem mohou být projekty rekvalifikační či se zaměřením na ženy, které tak během mateřské dovolené neztratí kontakt s firmou. Další variantou jsou projekty zaměřené na zdraví zaměstnanců, jako očkovací programy, lázeňské pobyty a rehabilitace, či projekty pro seniory. Ty se snaží vyřešit problém, jak neplýtvat know-kow starších zaměstnanců, a do jakých procesů je zařadit tak, aby byly splňovány jejich specifické potřeby.

Kdysi jsem četla reportáž z jednoho z výrobních závodů Škoda Auto, kde byl mj. zmíněn systém podávání tří různě kalorických jídel v jídelnách. Je i tento projekt součástí druhého pilíře?

Přesně tak. Záleží na každém zaměstnanci, zda si vybere zdravé či nezdravé jídlo. Tím ho k ničemu nenutíme, ale umožňujeme mu žít zdravým životním stylem, má-li o něj zaměstnanec zájem.

Jak je to tedy s pilířem environmentálním?

V něm se může každá společnost zaměřit na dvě věci. Zaprvé na ekologické produkty, u nás tedy např. vozy na alternativní pohon, jako jsou elektromobily, zadruhé na ekologický provoz celé fabriky. To může zahrnovat třídění odpadů, snižování energetické náročnosti výroby

či objemu odpadu, který při ní vzniká. CSR nikdy nesmí být jen produktem, který vygeneruje daná firma, ale vždy se musí prolínat všemi procesy, které v ní probíhají. Jedná se o celkovou filosofii podniku a ne o to, zda pošleme několik milionů na dobročinné účely. A to si mnohé firmy pletou.

Mluvil jste o lázních, to ale není zrovna levná záležitost. Je vůbec reálné takovéto projekty realizovat v dnešní době, kdy každá firma šetří, kde se dá?

(smích) To je hezká otázka. Ano, je to nadstandard. Ale podle nás to za to stojí. Zaplatíte sice za zaměstnanecké projekty mnohem víc, než byste musel, ale vybudujete si loajalitu zaměstnanců a zvýší to i počet zájemců o práci ve vaší firmě, takže budete mít širší výběr. Proto nechceme výrazně škrtat ani v těžkých dobách.

Je CSR spíše evropskou záležitostí, nebo ji můžeme nalézt i v rychle se rozvíjejících, např. asijských ekonomikách? Jaké jsou jejich priority?

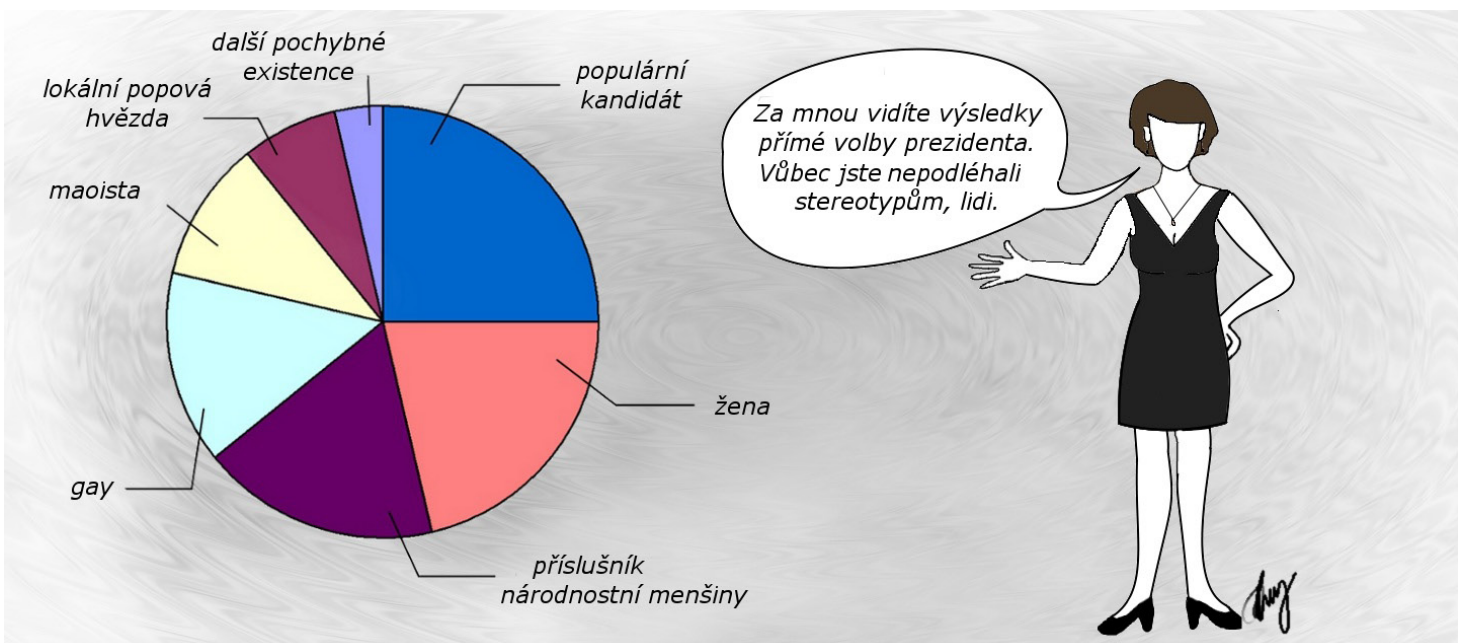
V tom jsou opravdu velké rozdíly. CSR vzniklo v anglosaských zemích, a to i proto, že tamní státy se o firmy staraly v mnohem menší míře. Podniky se to pak snažily vykompenzovat vlastními silami. To se postupně přesunulo i do Evropy. A právě proto, že se CSR vyplácí i ekonomicky, se tento trend pomalu přesouvá i do postsovětského prostoru, jihovýchodní Asie, Indie a Číny. I oni vidí, že je výhodné chovat se transparentně, být důvěryhodným partnerem, mít loajalitu svých zaměstnanců a omezovat energetické výdaje. Výhodou CSR je, že se vyplatí, ať už působíte kdekoliv.

Iveta Moravcová

RADEK ŠPICAR

Ředitel nové pobočky Aspen Institute v ČR a viceprezident Svazu průmyslu a dopravy ČR. Dnes již bývalý ředitel vnějších vztahů společnosti Škoda Auto. Přednáší na Institutu ekonomických studií FSV UK a Diplomacické akademii MZV ČR.

KOMIKS

Strípky z Evropského parlamentu

wikimedia.org

Orgánu, který v evropských strukturách zastupuje občany, jsme se již dotkli v jednom z předchozích dílů, jenž se věnoval evropskému legislativnímu procesu. Tentokrát se podíváme na několik fenoménů, kterými se tento orgán ne vždy lichotivě proslavil.

Na úvod poznamenejme, že tento text si nedělá ambice na vyčerpávající informování čtenářů o fungování Evropského parlamentu (EP), spíše chce poukázat na některé známé „nešvary“ této instituce a zasadit je do širšího kontextu. Tvoří jej 754 europoslanců, což z EP dělá druhý největší demokraticky volený zastupitelský sbor na světě (o padesát poslanců více má např. parlament Indie). Poslanci jsou zde sdruženi do sedmi programových frakcí.

VĚČNÁ KOALICE

Již v předchozím článku jsme zmiňovali, že v EP existuje dlouhodobá aliance dvou nejsilnějších frakcí, konkrétně Evropská lidová strana (sdružující strany pravého

středu) a evropská socialisté. Obě svorně podporují centralizaci a další prohlubování integrace, a snadno tak prosazují potřebnou legislativu. Někteří euroskeptici se domnívají, že v důsledku velké převahy proevropských sil v EP tento sbor zastupuje spíše zájmy sama sebe nežli svých voličů, avšak již minule jsme toto téma uzavřeli s tím, že není překvapivé, že spolu strany spolupracují, když mají na budoucnost Evropy podobný pohled. Podotkneme ještě, že také dvě další frakce, konkrétně liberálové a zelení, otevřeně podporují další centralizaci.

NECHTĚNÁ OPOZICE

Na internetu lze najít desítky videí z jednání Evropského parlamentu, kde

nějaký euroskeptik přednáší plamenný projev, v němž i přes omezený prostor nenechává na celé Evropské unii nit suchou. Zejména Nigel Farage, předseda britské strany UKIP, se spolu se svými spolustraníky často dostává do konfliktu s předsednictvem a za své brilantní, avšak velmi kritické projevy si vysluhuje nejen přerušování ze strany předsedajícího, ale také bučení, ironický potlesk či nesouhlasné výkřiky od „vládních“ poslanců. Nutno dodat, že to přece k parlamentům odedávna patří.

PRÁZDNÝ SÁL

Specifickým rysem Evropského parlamentu je značně vyprázdněný sál při většině jednání. Zaplněn bývá pouze při vystoupeních hlav států či při projednávání důležitých dokumentů. Pokud se však jedná o technických detailech, v sále se zdržuje jen několik málo odvážlivců. Snad ještě více než v jiných parlamentech zde platí věta, kterou údajně řekl Richard Cobden, britský politik 19. století: „Vyslechl jsem v této sněmovně nejednu řeč, která by lidi přiměla k slzám; nikdy jsem však neslyšel řeč, která by zvrátila výsledek hlasování.“ Evropský parlament bohužel nenabízí příliš zajímavou podívanou, většinou se při jednáních střídají jednodominutová či dvouminutová stanoviska jednotlivých poslanců bez větší interakce.

KAMIONEM DO ŠTRASBURKU

Obzvláště často bývá kritizován fakt, že jakékoli usnesení Evropského parlamentu smí být přijato pouze na území Francie. Měsíc co měsíc (s výjimkou letních prázdnin) tak kamiony převezou kompletní kanceláře všech europoslanců z Bruselu

do Štrasburku, potřebná legislativa se odhlasuje a jede se zpět. Mnoho politiků již deklarovalo snahu s výsostně neekonomickým stěhováním zatočit, vždy však narazili na odmítavé stanovisko Francie, bez jejíhož souhlasu není jakákoli změna možná.

PERLIČKA NA ZÁVĚR

Roku 2008 natočila německá televize RTL dosti třaskavý materiál, který zásadně pošramotil pověst europoslanců, byť se pravidla od té doby změnila. Europoslanci mají dosti velkorysé platy, přičemž navíc dostávají příplatek ve výši zhruba tří set eur, pokud se ráno podepíší do prezenční listiny. „Chtěli jsme vědět, kdo tu skutečně pracuje a kdo jen pobírá peníze,“ uvedl reportér RTL. V praxi totiž docházelo k tomu, že každý pátek mnoho europoslanců dorazilo do budovy EP zapsat se do docházky, obdržet příplatek a následně se vydali na letiště vstříc domovu. Ukázalo se tak, že u pátečního zápisu se to jen hemží volenými zastupiteli Evropanů s cestovními kufry. Někteří europoslanci však nesli publicitu velmi špatně a raději utíkali zpět k výtahu.

Jak je vidno, EP coby orgán zastupující zájmy občanů Evropské unie trpí mnohými nedostatky, které jeho ctihodnou úlohu znevažují a snižují respekt k ní. Nelze se tak divit, že zájem o volby do EP stabilně klesá. Nutno ovšem podotknout, že v současnosti jsou již přijímána určitá opatření, jež by renomé „zástupců Evropanů“ měla vylepšit, jako například nedávno schválený kodex chování ohledně styku europoslanců s lobbisty.

Kristián Léo

**REDAKCE
CHRONICLE**

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Ústecký kraj

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Informační Centrum OSN v Praze
United Nations Information Centre

MODEL OSN

Rada bezpečnosti – UNSC

pod patronací Karla Kovandy

Rada bezpečnosti začala včerejší jednání efektivně. Po rychlém schválení agendy se začala zabývat svým úvodním tématem, a sice situací v Sýrii. Hned na začátku jed-

nání však delegáti narazili na obtížný problém, konkrétně na značnou nepřehlednost celé problematiky. Není totiž možné sehnat ověřitelné a kvalitní informace. Vyřešili to ovšem tak, jak se na tento ctihodný orgán sluší – požádali o pomoc své kolegy.

RADA NASLOUCHÁ

Nejprve se delegáti rozhodli přizvat na jednání zástupce Ligy arabských států, který déle než hodinu fundovaně odpovídal na všechny jejich otázky. Několik delegátů také podkládalo svou kritiku syrského režimu zprávami, které vypracovaly mezinárodní organizace jako například Amnesty International. Tento přístup se však nelíbil delegátům Ruska a Číny, je-

jichž státy mají s působením těchto organizací špatné zkušenosti. UNSC se proto velmi konstruktivně rozhodla, že potřebuje expertní posudek z Rady pro lidská práva, a neváhala ji požádat o analýzu situace lidských práv v Sýrii.

NELEHKÉ ROZHODNUTÍ

Na závěr přišlo na řadu sestavování rezoluce. Jednání byla velmi obtížná, a to hlavně proto, že státy, které se ke kritice Asadova režimu staví odmítavě, podaly velké množství pozměňovacích návrhů. Pokud by ale byly schváleny, z původního návrhu rezoluce by zbylo jen pouhé torzo.

Matouš Hruška

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

pod patronací Jana Švejnara

Sobotní kolo diplomatických debat ECOSOC zahájil rovnou jednáním, a sice obecnou diskusí k prvnímu bodu agendy, jímž jsou obchodní bariéry mezi rozvinutým a rozvojovým světem. A zaplnění pořadníku řečníků na sebe nenechalo dlouho čekat. Delegát Velké Británie hned po několika úvodních projevech požádal své kolegy z WTO o vyjádření se k problematice zemědělských subvencí, čímž podpořil spolupráci napříč orgány Modelu OSN. A o čem se jinak mluvilo?

HLASY REGIONŮ

Po rozvážném úvodu nabrala jednání na obrátkách a po nevídaně krátké diskuzi

byl předložen první návrh rezoluce. Už od začátku bylo ale jasné, že projednání tohoto dokumentu se stane hlavní náplní prvního jednacího dne. Vysoký počet pozměňovacích návrhů dokázal zamotat hlavu nejenom zkušenému účastníkovi. Africké zájmy aktivně hájily delegátky JAR a Libye, evropský region táhlo duo Francie a Německa, z asijských velvyslanců bylo nejvíce slyšet Thajsko a americké zájmy samozřejmě srdnatě bránil delegát USA.

SKOKAN DNE

Za „skokana dne“ vyhláshujeme zástupce Ghany, který se po prvních, spíše opatrných krocích nakonec s vervou pustil do

jednání a tvorby pozměňovacích návrhů. Propříště bychom ovšem doporučili tvorbu dokumentů na základě podrobnější diskuze a stanovisek většího počtu členských států.

Veronika Kadlecová

Rada pro lidská práva – HRC

pod patronací Kateřiny Sequensové

Nic není jisté – nikdy a nikde. A co se týče jednání na konferenci, pro něj toto rčení platí dvojnásob. Myslíte si, že víte, co se bude dít za půl hodiny? Že je vše jasné? Velmi se mýlíte. Předpovídat vývoj situace v Radě pro lidská práva je totiž stejně jako snažit se pochopit aprílové počasí.

KDYŽ SE RADA ZEPTÁ

Sobotní dění v HRC zásadně proměnil spěšný posel z Rady bezpečnosti, který doručil žádost o vypracování zprávy k situaci v Sýrii. Delegáti se tím ovšem nenechali zaskočit a s vervou se pustili do hledání řešení. Rozhodně ale nešlo o jednoduchou věc. Víra v hladké jednání totiž krásně naplňuje jisté pořekadlo o Yettim:

„Všichni o něm mluví, ale nikdo ho ještě doopravdy neviděl.“

Vytvoření zprávy ovšem nebylo žádnou procházkou růžovým sadem, nýbrž soubojem šermířských mistrů. K vytvoření zprávy přispěli především zástupci Egypta, Francie, Ruska, JAR, Indie, Maďarska a Kuby, jimž patří náš dík.

JDE SE NA KOBEREČEK

Nedělní dění se ponese ve znamení specifického fenoménu HRC, a sice „grilování“ problémových států, eufemisticky zvaného Univerzální periodická revize. Tentokrát se dostaví Bělorusko, které mezinárodní vody jistě náležitě rozvíví.

Šárka Oštdalová

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

pod patronací Michala Beneše

autorky tohoto textu, však nemohl tušit, do jaké míry se tato slova během sobotního jednání naplní.

SUPERVELMOC UNESCO

V devět hodin ráno zahájili delegáti jednání o sexuální výchově. Ze začátku bylo nutné na mladých účastnících spáchat malé násilí v podobě regulované diskuze. O osm hodin, tři body agendy a dvě rezoluce později si však již delegáti mohli s pocitem dobře odvedené práce „hodit nohy na stůl“. Delegáti včera předčili všeobecná očekávání a dokázali, že během konference skutečně lze zúročit vše, co se naučili na workshopech. Z nejednoho na první pohled nenápadného delegáta, který se

během přípravné části spíše schovával v zadních řadách, se na konferenci vyloupil šarmantní a vtipný profesionál.

NÁSLEDUJE SVOBODA MÉDIÍ

Jednání usměrňovaly především delegátky USA a Číny, které předložily obě přijaté rezoluce k otázkám sexuální výchovy a výzkumu kmenových buněk. Kromě stálic, jako jsou delegáti Francie, Turecka či Íránu, se velmi aktivně zapojily i zástupkyně Rakouska či Filipín. Jmenovat delegáty bychom však mohli mnohem déle. V sobotu totiž zájilo téměř celé UNESCO. Doufejme tedy, že jim elán vydrží i dnes!

Thu Thuy Truong

V předchozím orgánovém článku se v souvislosti se schopnostmi delegátů UNESCO objevily vztahové pojmy jako produktivita, efektivita nebo spolupráce. Nikdo, včetně

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

pod patronací Jiřího Drahoše

První jednací den svou návštěvou UNEP poctil jeho patron, předseda Akademie věd ČR, profesor Jiří Drahoš. Po krátké přednášce, ve které delegátům představil činnost AV ČR, se již plně věnoval otázkám delegátů, kteří se tázali nejen na aktuální bod agendy (v dané chvíli energetika), ale i na současnou situaci na českých vysokých školách.

SÍŤ BUDIŽ STABILNÍ!

KSS, právě to je zkratka pro novou Komisi pro stabilitu sítě, kterou delegáti UNEP zřídili svou první rezolucí. Velký dík za její vytvoření patří zejména zástupcům USA a Francie. Ke každému

dobrému dokumentu ovšem patří i konstruktivní kritika, o kterou se zasloužili především zástupci Polska, Burkiny Faso a Somálska.

OBNOVITELNÉ ZDROJE

Tímto se však téma energetiky ani zdaleka nevyčerpalo, a proto se delegáti odpoledne vrhli na téma obnovitelných zdrojů a diskutovali o jejich místě v energetickém mixu. V případě této problematiky je ovšem opravdu obtížné dospět k přijatelnému kompromisu, a proto v orgánu probíhaly přímo nekonečné debaty o finální podobě dokumentu. Pro přínos jednání bychom chtěli pochválit zejména Jižní Koreu. Především se ale těším, že se dnes do jednání zapojí i delegáti, kteří doposud říkali jen „pro návrh“, „proti návrhu“ či „zdržuji se“.

Anna Vaněčková

Světová obchodní organizace – WTO

pod patronací Pascala Lamyho

Ač je obvykle pro většinu z nás vstávání před sedmou hodinou ránní spíše bojem, sobotní jitra naplňovalo delegáty Světové obchodní organizace slastným opojením. Tímto dnem totiž začínají sklízet plody téměř svého několikaměsíčního snažení.

ZAHÁJENÍ PODRUHÉ

V půl deváté byly pro všechny ministry a ministryně již tradičně připraveny komorní prostory Ministerstva průmyslu a obchodu, kde na ně čekal náměstek ministra Martin Tlapa, který měl tu čest konferenci zahájit. Nejen pro něj, ale i pro zbytek předsednictva byly skutečně příjemným překvapením následně zahajovací projevy, ve kterých

se těžko hledaly jakékoliv výtky, neboť jejich kvalita rok od roku roste vskutku strmým tempem. Pan náměstek ocenil

zejména projevy zástupců Malawi, Číny a OECD. Ti si vedle pochvaly vysloužili i drobné ceny. Nezbyvá než věřit, že příjemné společně strávené chvíle na ministerstvu jsou příslibem k zachování této tradice i v dalších letech.

KULOÁRY ZAS A ZNOVU

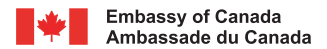
Po přesunu do kongresového centra konečně započalo jednání. Jako první bod agendy si delegáti schválili usnadňování obchodu, které však kvůli své komplexnosti přivedlo mnohé do úzkých. Sobotní odpoledne se proto neslo především v duchu kuloárních jednání, která nakonec přinesla značné pokroky.

Vojtěch Fiala

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Vřetecský kraj

Informační Centrum OSN v Praze
United Nations Information Centre

Hlavní partner
Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is
co-sponsored by
North Atlantic
Treaty Organisation

Hlavní partner
Modelu EU

SKUPINA ČEZ

MODEL NATO ✦ pod patronací Jiřího Šedivého

Now, Access the Opportunities!

After great speeches which their Excellencies have presented during the opening ceremony of the Prague Student Summit, the main negotiation began for the honourable Ambassadors in Model NATO. In the morning our honourable guest, Mr. Petr Luňák, Head of Czech Office at the NATO Public Diplomacy Division, joined the meeting and had a short speech about the future of NATO and about the upcoming conference taking place in Chicago on May 20 and May 21. Afterwards, a discussion with Mr. Luňák followed and 20 delegates raised their questions, most of them actually asked even more than one question and the discussion was really interesting. Fortunately, this enthusiasm remained within the delegates and negotiations following the discussion were good and fruitful.

EQUAL STATES, EQUAL VOTES

The delegates were proving that voices and votes of all the states are equal and the list of speakers was long all the time. The main topic of the day was Afghanistan, an issue on which the Alliance is focused the most and therefore it was also the first topic on NATO's Agenda.

Ambassadors were discussing possible postponement of the date of withdrawal of the Alliance forces, ways how to prepare the country for sustenance or the importance of private sector and Non-Governmental Organizations for the stability of Afghanistan.

RULES RULE THE ROOM

During the discussion a draft of joint statement has been written and presented by the Ambassadors of the USA and the United Kingdom and after adopting several amendments even the whole joint statement successfully passed and the first topic of the agenda was concluded. It was the first time when the Ambassadors could feel the nature of the Rules of Procedure and we are proud to announce

that they won their first struggle. The battle is about to take place on Monday, when the Final Communiqué will be adopted. The rest of the afternoon was devoted to the issue of Iran and nuclear proliferation.

It would be and unfair to say that just one or two of the honourable Ambassadors stood out. We are very pleased to inform you that not only the traditional big states were very active during the negotiations. Representatives such as those from Albania, Bulgaria, Romania or Hungary are being the most constructive and almost unstoppable. We hope that the rest of the Council's sessions will be at least as good as the yesterday's one.

Šimon Presser

MODEL EU ★ pod patronací Jana Michala

První názorová setkání

Navzdory pošmournému sobotnímu ránu vstoupilo všech sedmadvacet evropských ministrů do prostor Kongresového centra Praha s nadšením a odhodláním vyplnit nadcházející dny smysluplným a konstruktivním jednáním. Jejich prvním úkolem bylo definitivní schválení agendy, o které budou posléze jednat. Vedle tří témat, která zvolilo předsednictvo, a jež byla náplní proběhnuvších přípravných setkání, měli delegáti možnost přidat si také vlastní body agendy. Těto možnosti vzápětí využili a po kratší debatě o možnosti řešení řeckého zadlužení si jako čtvrtý a poslední bod agendy odhlasovali „Usnesení o podpoře průřezových ekonomických strategií v EU“.

ENERGETICKÁ ÚČINNOST

Po tomto úvodu se evropské ministři bez dalších okolků vrhli na první bod agendy, a sice Směrnici o energetické účinnosti. V obecné rozpravě dostaly státy prostor k vyjádření svých názorů a stanovisek k projednávané problematice jako celku. Tato rozprava již naznačila možné problematické body, o kterých budou státy v brzkých chvílích vést tuhá jednání. Tyto předpoklady se vzápětí vyplnily a po otevření pořadníku řečníků pro konkrétní rozpravu názorové nesrovnalosti jednotlivých států ohledně určitých pasáží směrnice naplno vybuchly na povrch. Dle očekávání se jedním z nejočekávanějších bodů stala otázka financování.

V této části jednání se nejpoužívanějším termínem diskuze stalo slovo „procento“ a jednotlivé strany barikády nechtěly ze svých požadavků ustoupit ani o píď. Také o článku 4 této směrnice, pojednávajícím o renovaci podlahových ploch budov, se bude mnohým delegátům dnes v noci zdát. Po mnoha peripetiích však evropské ministři našli shodu a návrh s několika pozměňovacími návrhy schválili.

LAŤKA NASAZENA VYSOKO

Je třeba říci, že první jednací den zahájila sedmadvacítka delegátů ve velkém stylu. Složitá jednání plná názorových střetů a zákulisních vyjednávání se jistě příliš nelišila od skutečného vrcholného diplomatického setkání. Navzdory vysoké úrovni odbornosti a angažovanosti všech zúčastněných je přesto nutné vypíchnout několik zástupců svých států, kteří se o konstruktivní jednání zasloužili nejvíce. Pochvalme tedy delegáty Německa, Itálie, Lucemburska, Dánska a České republiky.

Jiří Brada

Top partneři

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Hlavní partner Modelu EU

Univerzitní
partner

Partner zahájení

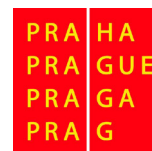
interhotel
AMBASSADOR
ZLATÁ HUSA

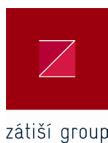
Partner jednání

Partnerské město

Dodavatelé služeb

Mediální partneři

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs